NL

patricia kaersenhout

Poetic Justice

18 november, 2026 - 6 februari, 2027

Honor the people, those whose work remain unseen, who are the soil out of which we grow, the shoulders on which we stand, 2024-26, digital print on cotton mounted on paper, mixed media, 82 x 110 cm (detail)

AKINCI presenteert met trots de solotentoonstelling *Poetic Justice* van patricia kaersenhout (1966). Wie heeft het recht om een wereld een naam te geven? *Poetic Justice* onderzoekt hoe taal, beeld en verbeelding zowel instrumenten van koloniale macht als van genezing kunnen zijn. De titel verwijst naar een vorm van gerechtigheid die niet door de rechtbanken wordt toegepast, maar door de kunst: een symbolische herschrijving van geschiedenissen waarin de stemmen van inheemse en zwarte gemeenschappen systematisch zijn uitgewist.

Vanaf het moment dat de eerste Europese kolonisten voet zetten op Amerikaanse bodem, werd taal gebruikt als middel om eigendom op te eisen. Landschappen kregen nieuwe namen en planten en dieren werden ingedeeld volgens het Latijnse systeem, terwijl eeuwenoude inheemse kennis en lokale benamingen verdwenen. De botanische illustraties, kaarten en reisverslagen van Europese ‘ontdekkingsreizigers’ werden gepresenteerd als objectieve wetenschap, maar waren tegelijkertijd instrumenten van koloniale controle.

Poetic Justice bestaat uit drie series werken die samen een doorlopend verhaal vormen. *Non Sine Periculo* onthult de historische verwevenheid van schoonheid en geweld. *Paradise Lost* daagt de taal uit waarmee het kolonialisme is gerechtvaardigd. En *A Phantasmagorical history of Manhatta Island* biedt een radicale herinterpretatie en een alternatieve herinnering, waarbij de inheemse en zwarte geschiedenis losgekoppeld worden van de kolonisator. Naast deze drie series zijn er andere recente werken van kaersenhout te zien die deze verhalen weerspiegelen en de verhalen die via deze tentoonstelling worden verteld, versterken.

De serie *Non Sine Periculo (Not Without Danger)* (2024) legt verborgen machtsstructuren bloot. De serie combineert fragmenten van portretten van welvarende Europeanen, voornamelijk

van Nederlandse schilders, met tekeningen van vogels en geneeskrachtige planten van de kunstenaar en natuuronderzoeker John James Audubon (1785–1851). Zijn bewondering voor de natuur ging gepaard met het doden en opzetten van de dieren die hij afbeeldde. Dit is een pijnlijke metafoor voor een koloniaal systeem waarin schoonheid en bewondering niet kunnen bestaan zonder geweld en toe-eigening. De planten met geneeskrachtige eigenschappen symboliseren de veerkracht van inheemse en Afrikaanse kennistradities en bieden ruimte voor genezing.

In de serie *Paradise Lost* (2024) wordt het koloniale archief actief ontwricht. kaersenhout put uit illustraties van inheemse flora en fauna, waarbij de Latijnse namen zijn weggelaten. In plaats daarvan verschijnen Latijnse vertalingen van uitspraken van hedendaagse inheemse activisten die hun thuisland beschermen tegen uitbuiting. Latijn, dat ooit werd gebruikt om kennis toe te eigenen, wordt de stem van degenen die vechten voor hun voortbestaan. *Paradise Lost* fungeert als een monument voor degenen die de afgelopen decennia zijn vermoord omdat ze hun land beschermden. De serie verschijnt als digitale collages op etspapier, met een achtergrond van blindreliëf die extra diepte creëert. De titel verwijst ook naar het gelijknamige epos van John Milton over de verdrijving uit de tuin van Eden. Wat als het verloren paradijs niet Eden is, maar de werelden die door kolonisatie zijn vernietigd?

De werken in *A Phantasmagorical history of Manhatta Island* (2024) zijn gebaseerd op de reisverslagen van vroege kolonisten, zoals Giovanni da Verrazzano, die in 1524 het Lenape-volk ontmoette en het landschap beschreef als buitengewoon vruchtbaar en overvloedig. Door deze teksten te verwerken met behulp van een kunstmatig-intelligentiemodel laat kaersenhout rijke beelden ontstaan op bedrukt textiel, verrijkt met onder meer Afrikaanse stoffen, kralen, bont en leer. Ze geven niet langer de visie van de kolonisator weer, maar bieden in plaats daarvan een speculatieve herinnering aan een wereld waarin Europese overheersing nooit heeft plaatsgevonden. In deze alternatieve geschiedenis worden de eerste elf tot slaaf gemaakte Afrikanen die naar Manahatta werden gebracht, afgebeeld als vrije zwarte individuen die vrede brengen. Hun aanwezigheid wordt verbonden met het Lenape-volk, dat in het verleden bescherming bood aan gevluchte slaven. De beelden in deze serie tonen de solidariteit tussen inheemse en zwarte gemeenschappen, verenigd door gedeelde ervaringen van onteigening, maar ook door wederzijdse zorg en verzet.

Binnen *Poetic Justice*, met deze drie series die de kern van de tentoonstelling vormen, openbaren drie bewegingen (ontmaskeren, ontwrichten en herstellen) zich als een uitnodiging om de geschiedenis op een andere manier te lezen en te verbeelden.

Biografie

patricia kaersenhout is een beeldend kunstenaar die zich bezighoudt met digitale grafische technieken, installaties, film, boekkunst, performance en textiel. Haar werk is nationaal en internationaal tentoongesteld in groeps- en solotentoonstellingen, waaronder Into the Deep Loving Darkness bij Kunstverein Braunschweig, Duitsland; Decolonial Memorial EarthNest in Berlin Global Village, Berlijn, geselecteerd als Lockward Collective na het winnen van de prestigieuze internationale prijs; Kunsthalle Munich; Chiostro del Bramante, Rome; National Drama School Athene; Sharjah Biennial, Sharjah; Prospects 4, New Orleans; Manifesta 12, Palermo; Queens Museum of Art, New York; Art Museum of the Americas, Washington DC; Autograph London; Haitian Cultural Centre Miami; Art Basel Miami; Stedelijk Museum Amsterdam, Van Abbemuseum Einhoven; Frans Hals Museum Haarlem; Centraal Museum Utrecht; Bonnefantenmuseum Maastricht; Museum of Modern Art, Vienna; HART museum, Amsterdam; Museum van Loon, Amsterdam; Rønnebæksholm, Denemarken; Kunstmuseum, Den Haag; Berlin Tempelhof, Berlijn; Palais de Tokyo, Parijs; Tretyakov Gallery, Moskou; Dakar Biennial, Senegal; Kunsthal, Rotterdam. kaersenhout nam ook deel aan talrijke filmfestivals, waaronder het Cannes Independent Short Film Festival; Paris international Film Festival; Trinidad & Tobago film Festival; Harlem Film Festival, New York; Caribbean Tales Festival, Toronto; Nederlands Filmfestival Utrecht; Barcelona International Film Festival en Nashville film Festival.